

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 maja 2010 r.

w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu przez podmioty uprawnione umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków skazanych wykonujących nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne oraz pracę społecznie użyteczną.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z treścią projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu przez podmioty uprawnione umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków skazanych wykonujących nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne oraz pracę społecznie użyteczną zgłasza następujące uwagi.

W uzasadnieniu projektu stwierdzono, że stanowi on wykonanie delegacji ustawowej przewidzianej w art. 56a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 ze zm.), z zastrzeżeniem, że przepis ten zostaje wprowadzony projektem ustawy o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Projektodawca wskazuje również, że art. 56a § 1 kodeksu karnego wykonawczego nakłada na Skarb Państwa, a de facto na poszczególne sądy, koszty związane z ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków skazanych wykonujących nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne i pracę społecznie użyteczną.

Mając na uwadze, że wskazany art. 56a kodeksu karnego wykonawczego w chwili opiniowania niniejszego rozporządzenia stanowi jedynie projektowane rozwiązanie, a nie jest przepisem obowiązującym należy podnieść, iż opiniowanie przez Krajową Radę Sądownictwa rozporządzenia, które odnosi do treści przepisu w tym momencie nie istniejącego budzi wątpliwości. Nie byłoby dobrą praktyką opiniowanie projektu aktu

prawnego odnoszącego się nie do obowiązującego systemu prawnego lecz do treści przepisów dopiero postulowanych, które mogą nigdy nie wejść w życie.

Wątpliwości budzi również treść § 4 projektu, który wskazuje jako podmiot uprawniony do zawierania umów ubezpieczenia wyłącznie dyrektora sądu okręgowego, w okręgu, którego jest wykonywana przez skazanego nieodpłatna, kontrolowana praca na cele społeczne lub praca społecznie użyteczna.

Zgodnie z treścią art. 179 ustawy z dnia 27 lipca 2001 – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) dyrektor sądu okręgowego kieruje gospodarką finansową tego sądu, a w sądach rejonowych – prezesi tych sądów.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa zawieranie umów ubezpieczenia w imieniu sądu wykracza poza te kompetencje. W chwili obecnej w istniejącym systemie prawnym zadania dyrektora są inne niż wskazane w projekcie. W komentarzu do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych stwierdza się, że kompetencje dyrektora obejmują wszystkie inne zadania związane z infrastrukturą sądu i zapewnieniem jego techniczno-organizacyjnego funkcjonowania. Chodzi o takie czynności, jak gospodarowanie urządzeniami, zaopatrzeniem materiałowym sądów itp. Wydaje się, więc, że przypisanie dyrektorowi możliwości zawierania umów ubezpieczenia w celu realizacji wykonywania kary ograniczenia wolności nie znajduje w chwili obecnej podstaw prawnych.

Na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów wszelkie umowy podpisuje w imieniu sądu jego prezes, z tym, że umowy z zakresu gospodarki finansowej po uprzedniej aprobacie dyrektora sądu. Umowy związane z wykonaniem kary ograniczenia wolności podpisują Prezesi Sądów Rejonowych albowiem to Sądy Rejonowe nadzorują wykonanie tej kary.

Wobec powyższego zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa brak jest podstaw do szczególnego traktowania umów ubezpieczenia.